

Preek ds. T.J. Keegstra – H.C. Zondag 48

Ps. 97 : 1, 2, 4, 5

Ps 2 : 1, 4

Ps.149 : 1, 2, 3

Ps. 87 : 1, 3, 4, 5

Ps. 96 : 1, 5, 7, 8

Lezen: Titus 2: 1-15

Tekst: H.C. Zondag 48

Gemeente van onze Here Jezus Christus,

"De HEER alleen regeert, als Koning hoog geëerd." Wat is dat een troost voor de kerk!

De HERE, onze God, regeert.

De ontwikkelingen en verwickelingen die er in de wereld zijn;

de zorgen, moeiten en problemen waarmee wij geconfronteerd worden, staan niet buiten Hem. Maar Hij die 't heelal omspant, heeft ze alle in zijn hand.

Dat maakt deze tweede bede ook tot een fijne bede.

Denk nog maar even aan zondag 46, dat God door Christus weer onze Vader geworden is. Geweldig! Die hooggeëerde Koning onze Vader op wie we rekenen mogen!

Maar tegelijk is ze een moeilijke bede.

Want als Vader heeft de HERE grote verwachtingen van ons: Dat we onszelf wegcijferen voor Hem. En dat mag Hij toch verwachten?

Nota bene, Hij is onze Vader doordat Hij Christus heeft overgegeven aan spot en smaad en hoon. Mag Hij dan niet verwachten dat we Hem eren als Koning?

Daar hebt u meteen de kern van deze bede.

Ons wordt hier niet gezegd dat we voor anderen moeten bidden: Dat die Hem zullen gaan eren. En dan onszelf vergeten. Nee, het eerste is dat wij voor die anderen een voorbeeld mogen zijn. Noemt de Here Jezus ons ook niet 'zout der aarde' en 'licht der wereld'?

Het thema van de preek is: de bede dat Vaders rijk onze wens mag zijn.

Dat vraagt een leven:

1. Naar de stijl van Vader
2. Door het Woord van Vader
3. Voor de toekomst van Vader

1. "Uw Koninkrijk kome."

Het lijkt een beleefdheidsformule: Moge ieder in de wereld U als Koning erkennen.

Welnu, wie van ons wil dat niet?

Als alle mensen God weer als Koning gingen erkennen, geweldig zou dat zijn!

Toch gaat het ook nu om veel spannender dingen.

Dat wij Vader steeds meer als Koning erkennen.

Niet wat de wereld doet staat voorop maar dat Gods rijk in ons leven steeds meer gestalte zal krijgen.

Nou, laten we eerlijk zijn: Dat is niet direct het eerste bij ons.

We kijken liever van ons af.

Naar de heidenen die bekeerd moeten worden.

Of naar hen die van de HERE weer afgevallen zijn. En die nu doen wat 'men' wil.

Wat de 'meerderheid' wil. Die meerderheid beslist.

De minderheid moet zich schikken. Het liefst tot op de kansel toe.

De dominees moeten hun mond houden als het bv. gaat over homoseksualiteit of over ongehuwd samenwonen. Daartegen zouden ze niet mogen waarschuwen.

En bij overtreding zouden ze onder het strafrecht moeten vallen.

Af en toe kunt U zoiets lezen in de krant.

Ja, mén beslist. En men durft veel.

Zelfs wat ingaat tegen de wet van God tot rijkswet verklaren. Wat illegaal is in de Schrift, via zo'n wet legaal.

Het is verbijsterend om te zien hoe brutaal men geworden is.

En het zal nog erger worden, zegt de Schrift.

Straks zal de mens der wetteloosheid in Gods tempel, de kerk, zich op de troon zetten en daar de lakens gaan uitdelen.

Niet het Schriftwoord, maar het mensenwoord is wet. Niet wat de Schrift zegt, maar zijn woord is wet. Of deze bede dus actueel is!

Toch, zegt de catechismus, dat we niet moeten beginnen met die heidenen en afvalligen maar met onszelf: Bid voor de wereld, maar begin bij jezelf.

En dat is nodig ook!

Want als het er op aan komt, zijn wij net als die 'men' van de wereld.

Van onszelf willen ook wij koning zijn. Mijn haan moet koning kraaien.

Mijn wil, mijn gevoel, mijn verstand. Ik beslis. Eigen meester, niemands knecht.

Wat dat betreft slaan we in onze ik-wereld echt niet zo'n slecht figuur.

Maar intussen staan we in die wereld als mensen die belijden, dat God weer onze Vader geworden is.

En hoe! Doordat Hij zijn Zoon zond om in onze plaats bespot te worden.

Heel precies als Koning!

Men trok Hem een purperen kleed aan, zette op zijn hoofd een doornenkroon en gaf Hem een rietstok in de hand. Men maakte een 'spotkoning' van Hem.

En toen sloeg men Hem op zijn verwonde hoofd. Men bespuwde Hem en ging Hem aanbidden.

Zo liet Pilatus Hem aan de Joden zien. "Zie uw Koning", zei Hij.

Maar die wilden niets met Hem te maken hebben: "Wij hebben geen Koning, alleen de keizer." Terwijl Hij toch echt hun door God gegeven Koning was!

Alleen anders dan zij Hem wilden.

Geen 'vechtkoning', maar een 'vredekoning'. Die ons weer de vrede met God zou bezorgen. Daarom liet Hij Zich zo bespotten. In onze plaats.

Omdat wij ons zo bespottelijk hadden aangesteld dat we God van de troon wilden stoten en wij er op.

Maar we werden slaven: Zondeslaven.

Dienaren van de duivel die doen alsof we koning zijn. Bespottelijk!

Om ons daarvan te verlossen liet de Here Zich bespotten.

Maar daarom heeft Hij ook de naam boven alle naam gekregen.

Hij mag als Koning zitten op Vaders troon, totdat zijn vijanden gemaakt zijn tot een voetbank voor zijn voeten. Daarna draagt Hij het koningschap weer aan Vader over.

Opdat God zal zijn alles in allen.

Zo mogen wij het onwankelbare koninkrijk van God verwachten!

Maar dat verplicht ook, zegt Hebr.12.

We moeten dankbaar God vereren "op een Hem welbehaaglijke wijze met eerbied en ontzag." Door die verlossing verwacht Vader dat we voor de wereld Hem als Koning eren.

"Laat zo uw licht schijnen voor de mensen dat zij uw goede werken zien en uw Vader die in de hemel is verheerlijken", zegt de Here Jezus.

Ik denk ook aan wat we in Titus gelezen hebben. "Want de genade van God is verschenen heilbrengend voor alle mensen.

Gods heil is niet bestemd voor enkelingen: voor een paar Joden en een stuk of wat heidenen. Eén uit een dorp twee uit een stad.

Nee, zegt de Here: laat ze maar komen! Jood en Griek. Blank en zwart. Geel en bruin. Iedereen. Zonder beperking.

Zonder aanzien van de persoon. Geen discriminatie alstublieft!

Nee, niet dat die mensen ook allemaal behouden worden.

De Here Jezus bewaart wie Hem door Vader gegeven zijn en die in Hem geloven.

We moeten zijn weldaden aannemen door het geloof.

Niet omdat Gods genade ergens tekort zou schieten. Ze is heilbrengend voor alle mensen.

God wil dat allen behouden worden en tot kennis van de waarheid komen.

Zonder beperking. En zonder aanzien des persoons.

En dit doet Hij, zegt Paulus, door ons, u en mij, en ook jullie, jongelui, op te voeden.

Door ons tot nieuwe mensen te maken. Zo wil Vader met zijn boodschap naar de wereld toe.

Wij moeten daarvoor aan het werk als kinderen van God.

En welk kind zoekt niet de eer van Vader?

We zijn de dienst begonnen met te zingen: "De HEER alleen regeert als Koning hooggeëerd, tot aan de verste stranden. Verheugt u alle landen."

Fijn, dat we dat mogen zingen. En het door genade ook willen zingen.

Maar dan moeten we wel die landen laten zien, hoe fijn we 't vinden dat God in de Here Jezus de macht weer in handen heeft. En dat Hij ons daarbij betrokken heeft.

Wilt u iets voor uw naaste doen?

Hem helpen op de weg naar de Here Jezus toe? Begin dan bij uzelf.

Wilt u iets doen voor de wereld die steeds meer op een dolle kermis gaat lijken?

Wilt u aan zending en evangelisatie doen?

Het Nederlandse volk aanspreken in het politieke en maatschappelijke leven?

Zorg er dan voor dat u trouw wordt bevonden. Begin bij uzelf.

Dat vraagt veel van ons. het vraagt zelfverloochening.

Al wat maar even Gods heerschappij weerspreken kan, moet uit ons leven weg.

Zoals Paulus zegt: U moet alle goddeloosheid - dat we God buiten de dingen van ons leven laten - en de wereldse begeerten - dat we willen leven zoals de wereld leeft - verzaken.

U moet er radicaal mee breken!

En dan tegelijk bezadigd - of: bezonnen-, rechtvaardig en godvruchtig in de wereld leven. Helemaal naar de stijl van Vader.

Dat verwacht Hij!

En daar bidden we hier om.

Dan heb je toch niet meer de tijd om je breedvoerig met anderen bezig te houden?

Met die broeder die zondigt? Of met die verschrikkelijke wereld?

Zeker, die broeder moeten we terecht wijzen, zegt de Schrift.

En voor de wereld moet Gods koningschap worden geproclameerd.

Maar het eerste is: begin met jezelf.

Gods genade verschijnt voor alle mensen doordat Hij ons opvoedt, zodat wij bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig leven!

"Uw Koninkrijk kome", d.i.: Vader, hier zijn we, uw kinderen.

Opgevoed door uw genade.

Dat is niet gemakkelijk, Het vraagt strijd en zelfverloochening.

Vernieuw ons zo door uw Geest en Woord dat we, ondanks onszelf, het toch doen.

Dan wordt uw lof alom gehoord. En de aarde met uw vrees vervuld. Totdat U 'uw rijk volmaken zult.

2. Dat is meteen het tweede: Deze bede spreekt ons van Vaders instrument.

De catechismus begint nu over de kerk.

Dat zal u misschien niet verbazen.

Maar heel wat mensen hebben er grote moeite mee.

Ze geven geen kik zolang het gaat over het koninkrijk van God.

Maar het woord 'kerk' valt nog niet of de stekels gaan overeind.

Ze hebben kritiek. Scherpe kritiek.

Niet zozeer op de kerk, maar op de mensen van de kerk.

En op haar ambtsdragers.

Praat me niet over de kerk! Ik heb daar genoeg van gezien en meegemaakt.

En vaak is dat nog waar ook!

Want door de zonde kunnen ook wij, kerkmensen, nog erg moeilijk zijn.

Dwarsliggers!

En er zitten hoeren en tollenaars en zondaars bij.

Daarom hebben we dan ook allemaal de Here Jezus als Verlosser nodig, om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid; tot een volk volijverig in goede werken.

Daarom schrijft Paulus: "Spreek hierover, vermaan en weerleg met alle nadruk."
Want dit is echt niet één, twee, drie voor elkaar.
Wat kunnen we soms nog eigenwijze en hardnekkige mensen zijn!
En wat kunnen we er een moeite mee hebben om, van onze tronen af, voor God op de knieën te komen. Telkens steekt onze eigenzinnigheid de kop weer op.
Elke dag moeten we weer bidden: "Uw koninkrijk kome."
Regeer ons zó dat we steeds meer ons aan U onderwerpen.
Steeds meer! Het is een lang, een levenslang proces.
Daardoor kunnen de mensen van zo-even, helaas, ook die kritiek hebben.
Maar als ze die hebben, dan kijken ze verkeerd: Naar die tekortschietende mensen.
En niet naar Hem die in de kerk ook henzelf wil vernieuwen.
Als ze dat zagen, zouden ze zelf mee gaan bidden: "Bewaar en vermeerder uw kerk."
Vooral dat eerste: Bewaar uw kerk.
Dat is niet direct: Bescherm haar tegen gevaren en aanvallen.
Maar: Bewaar haar bij dat ene waardoor ze kerk is.
Bij het Woord van het geloof dat ze verkondigen moet.
Daarom schrijft Paulus aan Titus: "Maar gij, kom uit voor hetgeen met de gezonde leer strookt."
Geen mens ter wereld die gediend is met menselijke wijsheden en stichtelijkheden.
Onze wereld met haar spanningen en haar onzekerheden, waardoor niemand weet wat hem boven het hoofd hangt, wordt daar niet beter van.
Ze is alleen gebaat bij het horen van het evangelie dat er Eén is, die regeert: De Here Jezus die een plaats kreeg in de troon, nadat Hij eerst de verzoening van onze zonden tot stand had gebracht. En die nu in de kerk door zijn Geest en Woord eigenzinnige en zondige mensen tot welopgevoede kinderen maakt.
Dat evangelie alleen brengt de oplossing voor alle spanningen en moeiten.
Want het brengt de vrede met God.
En daarom die met elkaar als mensen onderling en als volken met elkaar.
Gingen de mensen dat maar weer zien!
Steeds meer maakt men zich los van de kerk met haar gezonde leer.
En daarmee los van God.
Helaas méé doordat er in heel veel kerken een evangelie verkondigt wordt dat geen Evangelie is. Soms is het zelfs een boodschap van vrede door het zwaard.
Daardoor is er die onvrede in de wereld.
Daardoor ook lopen conferenties over wereldvrede en mensenrechten op een mislukking uit!
En de zeden en normen worden veranderd.
Straks zijn er geen wetten meer, die daaraan een halt toeroepen.
Dan is er alleen nog het rijk van de willekeur: Eigen meester, niemands knecht.
Dat is niet toevallig.
Nee, dat is Gods straf over een wereld die niet meer met Hem wil rekenen.
Hij geeft over aan haar zelf. En de nacht valt.
Het zondeleven van Rom. 1 breekt zich baan : Homoseksualiteit, hoererij, echtbreuk, diefstal, moord. Abortus en euthanasie.
Daarom is het zo verschrikkelijk dat de kerk vandaag steeds meer haar plaats verliest.
Of dat men haar wil muilbanden. Ook dat ze zelf zo verdeeld is.
Want juist die kerk met haar prediking is voor het leven van ons volk en van de volkeren van onmisbare betekenis.
In haar wil de Here Jezus door zijn Geest tot welopgevoede mensen maken.
Daarom moeten we maar veel bidden: "Uw koninkrijk kome."
Dat wil zeggen, bewaar die kerk.
Zorg er voor dat ze door de gezondmakende leer blijft opvoeden.
Blijf haar ook vermeerderen door een vernieuwd leven bij ons.
Natuurlijk, daar hebben ook zending en evangelisatie mee te maken.
Of een G.P.V., een G.M.V. en een Schriftgetrouw Dagblad.
Maar dan moeten die dingen wel door ons leven gedragen worden.

Doordat we als welopgevoede mensen de leer van onze God en Heiland tot sieraad strekken. Men moet het zien.

Dat dringt tot een kiezen voor of tegen dat koninkrijk.

Tot het zeggen: "Here, wil ook over mij Koning zijn."

Of tot vloeken: "We willen niet dat Hij Koning is over ons."

Daarom moeten we ook afstand nemen van het humanistische christendom dat zelf een nieuw paradijs wil stichten.

Dat is niet uit de Here Jezus maar uit zijn tegenstander, de duivel.

Luther zei eens dat als de Here Jezus ergens zijn kerk gaat bouwen, die duivel er meteen een kapel naast zet.

De duivel bouwt ook.

m de kerk uit de wereld weg te krijgen!

Hij verdraagt haar niet.

Omdat hij God niet kan verdragen. Hij gunt Hem geen enkele ruimte.

Daarom is hij consequent bezig om zijn invloed in de wereld tot gelding te brengen.

Hij is altijd in de ether.

En door eeuwenlange ervaring weet hij precies, hoe hij ons mee kan krijgen.

Door woorden en gedachten. Door filosofieën en systemen.

Ook door de mening van de straat. Daardoor speelt hij op onze zwakheden in.

Mensen en organisaties, radio en tv, boek en blad, cursussen en opleidingen, vormingscentra, zelfs theologische faculteiten en hogescholen, schakelt hij in.

Vooraf die laatsten zijn voor hem aantrekkelijk.

Want via die weg kan hij de preekstoelen bereiken en de catechisatielokalen, de scholen en niet te vergeten onze gezinnen.

Want als hij daar zijn werk kan verrichten, dan is het pleit beslecht!

Zien we dat niet vandaag?

Van de universiteiten gaat het via de dominees naar de gezinnen toe. En hele geslachten spoelen weg.

Wat weet de duivel goed waar hij de Here het meest treffen kan! Zijn Woord!

Als dat Woord van de Here niet meer aan het woord komt, dan is het met Gods rijk gedaan.

Vandaar al die plannen die tegen dat Woord bedacht worden.

In de Middeleeuwen was de Bijbel een boek alléén voor de geestelijkheid.

Werd er bij een niet-geestelijke één bijbel gevonden dan ging meteen de brandstapel roken.

Zo probeerde satan Gods kinderen het Woord te onthouden.

Dat is door Gods genade mislukt.

Het bloed van de martelaren is zelfs het zaad van de kerk geworden.

Vandaag staat de Bijbelkritiek op zijn program.

De Bijbel zou ontstaan zijn in een denk - en cultuurwereld waar wij in ons ontwikkelde westen bovendien zijn gegroeid. Dat is wetenschappelijk bewezen. En wie daarom de Bijbel nog ziet als het betrouwbare Woord van God, is een primitieveling. Hij loopt achter.

Maar als ik die afval zie, dan zeg ik: Laat mij maar achterlopen.

Liever dan dat ik op een wetenschappelijke manier de Here kwijt raak.

Want dat gebeurt: Met het verlies van het eenvoudige Schriftwoord raak ik Hem kwijt!

Dat maakt deze bede ook zo actueel: "Uw koninkrijk kome."

Vader, bewaar uw kerk tegen alle afval in bij de gezonde leer. Maak haar ambtsdragers trouw. Maak Kampen trouw. Maak onszelf trouw.

Verbreek de werken van de duivel in het leven van ons allemaal.

En verijdel alle boze plannen die tegen uw Woord bedacht worden.

Maar dan ook trouw zijn, broeders en zusters, jongens en meisjes!

In het kerkbezoek.

In het catechisatiebezoek.

In de bijbelstudie. Persoonlijk en gezamenlijk.

En niet te vergeten thuis in de opvoeding. Bidt en werkt.

Door alles op alles te zetten om in de Bijbel thuis te raken.

Dat is het middel waardoor satan op u en op jullie geen voordeel kan halen. Want dan gaat op wat Paulus zegt in 2 Kor. 2: zijn gedachten zijn u niet onbekend. U kunt verleidingen van satan doorzien. En de Here kan u gebruiken om zijn rijk vol te maken.

3. Dat is het derde: Deze bede spreekt van Vaders toekomst.

Ja, want denk niet dat we voor een hopeloze zaak zouden staan. O, bij al die afval en bij die aanvallen om het Woord monddood te maken, zou je dat soms denken misschien. Maar zo is het niet! Let er maar op hoe de catechismus eindigt: "totdat de volkomenheid van uw rijk komt waarin U alles zult zijn in allen."

"Totdat". Dat is niet een wens. Nee, het betekent: Wat er ook gebeurt, het komt! Ja, want de Here Jezus komt. Hij is een Koning die zonder onderdanen niet zijn kan. Hij kocht ons op Golgotha waar hij de overheden en de machten met hun aanvoerder, de duivel, al beslissend verslagen heeft.

Hij zit niet zo maar in Gods troon. Hij zit er als de leeuw van Juda die overwonnen heeft! Dus komt het rijk in heerlijkheid. We zullen het onbeweeglijke koninkrijk ontvangen waar God alles in allen zal zijn. Daarvoor heeft de Here Jezus het fundament gelegd van zijn bloed.

Houd dat bij alle afval en alle aanvallen maar vast. Hij heeft getriomfeerd, Hij zal triomferen. Geen duivel, theologie of filosofie die dat kan verhinderen.

Hij triomfeert zelfs in die afval en die aanvallen. Die zijn niet toevallig. Ze zijn zijn werk. Vrucht ook van zijn Woord dat als een vuur is. Als een hamer die een steenrots vermorzelt. Zondaars worden er door gered. Maar ook verhard en tot grotere zonde gedreven!

Hij triomfeert door alles heen. Als het vandaag zo hard gaat dan is dat omdat Hij de duivel op de hielen zit. Hij heeft grote haast. Want Hij verlangt er naar om zijn duur gekochte kerk als een reine bruid aan Vader voor te stellen. Nog even en heel dat machtige verlossingswerk is klaar Dan kan het feest beginnen: het bruiloftsfeest!

Amen.